

# ❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen  
der Laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

*Leefst elken dag alsof het uw laatste ware.*

OUDE SPREUK.

No. 16.	15 Augustus 1912.	17de Jaargang.
---------	-------------------	----------------

## DE OPSTANDING EN HET EEUWIG HUWELIJK.

Uittreksel uit eene predikatie door President Joseph. F. Smith.

Over de opstanding sprekende, gelooven wij in duidelijk uiteengelijnde beweringen, dat Jezus zelve het ware, en eenig ware type is van de opstanding der menschen uit de dooden, en het ingaan tot het leven. Wij gelooven zelfs, dat er geen enkele andere vorm van opstanding bestaat, dan op dezelfde wijze als Hij verrees, en dat Hij Zijne persoonlijkheid bewaarde, ja zelfs dat Hij Zijne wonden in handen en voeten en zijde kon toonen en Zichzelven kon bewijzen aan hen die twijfelden aan de mogelijkheid van de opstanding uit de dooden. Hij liet duidelijk zien, dat Hij de Heere was, dezelfde die gekruisigd was, begraven in de spelonk, en opnieuw ten leven verzezen. Zoo zal het zijn met u en met mij, en met iedere zoon of dochter van Adam die immer in de wereld geboren is. Ook gij zult uwe persoonlijkheid daarbij niet verliezen, evenmin als Christus dat deed. Ook gij zult van uit den dood wederom tot het leven worden voortgebracht, evenzoo zeker als zij die hun ambt vervulden bij den profeet Joseph Smith van den dood tot het leven waren verzezen. Daarom, derhalve op dezelfde wijze als waarop Christus is opgestaan, zoo zal het leven, en de opstanding van den dood tot dat leven komen over iedereen die behooren tot de afstammelingen van onze eerste ouders. De dood die in de wereld kwam door Adams overtreding is weggenomen geworden, en de schrik daarvan verdwenen door de macht en de rechtvaardigheid van den Zoon van God. Hij kwam om de menschen te redden van den

vleeschelijken dood, en eveneens om hen te bewaren van den geestelijken dood zoo de mensch zich wil bekeeren van zijne zonde, en gelooven wil in den naam van Christus, zijn voorbeeld volgende en Zijne geboden gehoorzamende. Ieder uwer kan dit met de grootst mogelijke duidelijkheid lezen in het boek van Mormon, alsmede in de Leer en Verbonden zoowel als in het Nieuwe Testament. Ook de voorspellingen van de profeten der alleroudste tijden aangaande de komst van den Zoon des Menschen maken gewag van Zijne opstanding van den dood tot het leven. Paulus, gebruikte als argument daarvoor de tekst die zoo menigmaal door ons op de lippen wordt genomen, namelijk: „Anders wat zullen zij doen die voor de dooden ook gedoopt worden, zoo daar namelijk geene opstanding is? Waartoe worden zij voor de dooden ook gedoopt?”

Waarom leerde Jezus dat er geen huwelijk, noch een geven ten huwelijk was in de andere wereld? Waarom leerde Hij dat het huwelijk ingesteld was door den Vader en voorbeschikt om alleen in dit leven te worden voltrokken? Waarom berispte hij hen, die Hem trachtten te verstrikken als ze voor Hem brachten het voorbeeld van de vervulling van de wet van Mozes, dat wanneer een man in Israël gehuwd was en stierf zonder nakomelingschap, het de plicht van zijnen broeder was om de weduwe van dezen man te huwen om daar zaad bij te verwekken, — en toen er nu zeven broeders waren geweest die haar hadden gehad, (klaarblijkelijk werd deze geschiedenis opgehaald om Hem te vangen) tot wien zij alsdan in de opstanding zoude behooren, aangezien ieder hunner recht op haar konde doen gelden. Jezus verklaarde hen, „Gij dwaalt, kennende niet de Schriften, noch de macht van God”. Zij verstonden niet het beginsel van de verzegeling voor tijd en alle eeuwigheid, en dat datgene wat God had samengevoegd niet door den mensch gescheiden kan worden. (Matth. 19 : 6). Van dat beginsel waren ze afgedwaald. Het was onder hen in onbruik geraakt, en ze hadden opgehouden om het te verstaan, en als natuurlijk gevolg daarvan konden ze de waarheid niet vatten. Christus echter daarentegen verstond het natuurlijk wel. Zij kon alleen de vrouw zijn van hem met wien zij door en bij de macht des Heeren voor alle eeuwigheid was vereenigd, zoowel als voor den tijd hier op aarde, en Jezus verstond dat beginsel, maar op dat oogenblik verlangde Hij niet om zijne paarden voor de zwijnen te werpen, die bezig waren om Hem te trachten te vangen.

Waarom had de Heer in deze bedeeling geopenbaard aan den profeet Joseph Smith dat groote en heerlijke beginsel van het doopen voor de dooden, dat beginsel om namelijk de harten

der kinderen opnieuw te neigen tot de vaderen en dat der vaderen tot de kinderen, wijl de vaders niet volmaakt konden zijn buiten hunnen kinderen, en de kinderen op hunne beurt niet eene volheid van vreugde en genot konden verkrijgen noch volmaakt konden worden zonder hunne ouders? Waarom predikte hij, — Joseph Smith — ons het beginsel van eeuwige vereeniging tusschen den man en zijne vrouw? Omreden God wist dat wij hier Zijne kinderen waren, en dat wij voor eeuwig Zijne kinderen zouden blijven, en dat wij werkelijke persoonlijkheden waren, en dat onze persoonlijkheden evenzoo zeker bestond als de persoonlijkheden van den Zoon van God en daarom ook steeds alzoo persoonlijk zoude blijven, tot in alle eeuwigheid die de werelden zonder end nog te brengen stonden. Een man dan, die zijne vrouw heeft of had ontvangen door de macht van God voor tijd en eeuwigheid, zal ook in de wereld der toekomst het recht hebben om haar de zijne te noemen evenals de vrouw op hare beurt haar op die wijze wettig gegeven echtgenoot de hare mag noemen tot in alle eeuwigheid. Niets zal worden veranderd, dan enkel van sterfelijk tot onsterfelijkheid. Niets van alles zal anders wezen dan hijzelf of zijzelf was, maar in de wereld die te komen staat zal ieder zich zelf zijn, en dat wel geheel en al zooals een ieder zich hier van zijne persoonlijkheden bewust is, en de vreugde van zijn bestaan alhier weet te waardeeren en genieten. God heeft dit beginsel geopenbaard, en het berust op het bewijs dat wij bezitten van de werkelijke en letterlijke opstanding van het lichaam namelijk juist zooals dat lichaam is, zooals de profeten dat hebben verklaard in het Boek van Mormon. Dit nu is het geloof van de Heiligen der Laatste Dagen, en dit is de leerstelling van deze Kerk, en zoo is het geleerd in de onderscheidene standaardwerken der kerk, en wij van onze zijde zijn gewillig ons daarbij te bepalen, en wij hopen en verwachten dat onze kinderen, ja zelfs onze kindskinderen in verre geslachten dat eveneens zullen doen. Zelfs de allerlaatste generatie zal verblijven in deze waarheid, want het berust op openbaringen van God.

Dit nu is mijne getuigenis tot u. De geest des Heeren getuigt dit alles tot mijn hart. Laat mij eindigen door u te zeggen datgene wat ik reeds zoo menigmaal van te voren tot u heb gezegd, namelijk dat ik duizendmaal liever naar mijn graf zou willen gaan zooals ik nu ben, dan slechts voor één oogenblik te falen in datgene wat God aan mij heeft geopenbaard. Dat is meer voor mij dan dit sterfelijke leven. Mijne standplaats in de kerk is mij meer waard dan dit leven. Niet eens, maar meer dan tienduizendmaal, omreden in die standplaats is mijn eeuwig leven opgesloten. Hierin heb ik de heerlijke belofte van met de mijnen te zullen

zijn tot in alle eeuwigheid. In gehoorzaamheid aan dit werk, — het Evangelie van Jezus Christus, — zal ik mijne verwantschap rondom mij vergaderen, mijne kinderen, mijne kindskinderen enz. totdat zij allen zoo ontelbaar worden als het zaad van Abraham, en zoo menigvuldig als het zand aan den oever der zee. Dit toch is mijn recht en mijn voorrecht, en dit is eveneens het recht en het voorrecht van ieder lid van de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen die het priesterschap draagt en dat in eere wil houden in de oogen van God. Zonder dat echter is er dood en verwoesting, achteruitzetting en onterving, zonder dat moge er een kans bestaan om eene bedienende geest te worden, een dienstknecht voor andere dienstknechten door de eindelooze eeuwen, maar in het Evangelie aldaar is er een kans om een Zoon van God te worden, naar het beeld en naar de gelijkenis van den Vader en van Zijnen eeniggeborene in het vleesch. Ik zoude liever mijne zonen en mijne dochters naar het graf brengen, dan hen op te zien groeien in goddeloosheid en in ongelooft en in den geest van afval, die zich zoo menigvuldig voordoet in de wereld, en afleidt van het Evangelie.

Ik heb hier op de wereld zoo ongeveer zeventig jaren geleefd, en in mijn leven heb ik een doeleinde gehad, en steeds ben ik bezig geweest om te trachten in de richting van dat doel voorwaarts te gaan. Ik ben niet in staat geweest om een eenig groot ding te weeg te brengen, en ook voel ik mij niet in staat om een groote en machtige zaak te volvoeren, maar ook heb ik nimmer eenige eere tot mijzelven genomen. Waar ik ooit een woord heb gesproken wat aangenaam is geweest in de oogen van God, zoo dat althans ooit het geval was, daar was dat door de tegenwoordigheid en den invloed van Zijn eigen geest, en is het tot Zijne eer en Zijne glorie geweest wanneer zoiets voorviel. Ik verlang geene eer. Ik beweer niets te zijn dan enkel een lid van de kerk van Christus, enkel de eer te hebben van een onbeweeglijk en rotsvast lid te zijn van de gemeenschap van mijnen God en mijnen Christus. Dat is alles wat ik verlang, en met de hulp des Heeren meen ik dat ook inderdaad te zijn. Ik dank den Heere voor het Evangelie, ik dank Hem voor de getuigenis die ik ervan bezit, en eveneens voor de getuigenis die mijne broederen ervan bezitten. Dat is voor mij van grootere waarde dan zilver of goud of kostelijke steenen. Het heeft voor mij grootere waarde dan al de eer der wereld, te weten dat mijne broederen de getuigenis van het Evangelie eveneens in hunne harten bezitten, en dat die met de waarheid bekend zijn, zooals zij zich daaromtrent alhier hebben uitgedrukt.

Moge de Heere dit volk zegenen, en in den naam van den

Heere, en bij de macht van het heilig Melchizedeksch priesterschap welke de sleutelen houdt van alle de geestelijke zegeningen der kerk, zegen ook ik de Heiligen der Laatste Dagen en alle de vrienden hier aanwezig, en eveneens het volk van God overal waar het zich bevindt. Gode zegene dit volk en make hen rijk in de kennis der waarheid, in nederigheid en eenvoud, en gewillig om Zijn woord te gehoorzamen en om Zijne geboden te onderhouden, en Hij helpe hen om zuiver en onbevlekt zich van de wereld te bewaren, en moge op Zijn eigen tijd, zij die zich veraf bevinden toegestaan worden zich te vergaderen tot het huis des Heeren alwaar zij in mogen gaan om niet alleen de bedieningen voor zichzelf te ondergaan, voor hunnen wereldlijke en geestelijke vereeniging voor tijd en alle eeuwigheid, maar waar zij eveneens in mogen gaan om te bedienen voor de zaligheid en verheffing van die geslachten die gestorven zijn zonder eene kennis te bezitten van het Evangelie. Dit is mijn gebed in den naam van Jezus Amen.

### AFSCHEIDSGROET.

Aan boord S.S. „Adriatic.”

Waarde Broeders.

Wij naderen thans New-York, na in het bijzonder een mooie reis te hebben gehad, en geen een onzer is geplaagd geworden met zeeziekte, terwijl wij allen in elk opzicht een goeden geest hebben weten te bewaren. Wij hebben plan om tot Maandag a.s. in New-York te verblijven, en dan gaan we op onzen reis westwaarts.

We stellen er allen prijs op een kleine afscheidsgroet in de Ster te hebben geplaatst, aangezien wij den tijd misten bij ons vertrek daarvoor de noodige instructies te geven.

Wij zenden gaarne onzen groet aan de broeders en zusters en alle de bekenden door ons in het zendingsveld opgedaan, en we hopen met u voorwaarts te gaan in het Evangelie van den Zoon der liefde wat wij onder u hebben gepredikt, en waarvan het ons voornemen is, dat steeds ten einde toe in alle oprechtheid en trouw na te leven. Moge de Heer u zegenen met Zijnen Geest, om eveneens te doen, opdat er eens in de toekomst een tijd moge aanbreken, dat het ons vergund moge zijn elkanders aangezicht opnieuw te aanschouwen.

Uwe broederen in het Evangelie,

JOS. B. KNIGHT.

HERBERT L. SPENCER.

L. E. HOLDAWAY.

JOSEPH REED.

VERKORT VERSLAG VAN DE PREDIKATIE GEHOUDEN  
DOOR APOSTEL RUDGER CLAWSON IN DE PELGRIMS-  
KERK TE DELFSHAVEN IN DEN MORGEN VAN 4 JULII.

Ik ben onder de vlag van Groot-Brittanië doorgestaan en heb mij in bewondering daarvoor terneder gebogen, omreden de kleuren daarvan wapperden over een machtig koninkrijk en over eene natie wier volk moedig, intelligent en vooruitstrevend is. Ik ben de Deensche vlag gepasseerd het volk en de natie waarvoor ik een groot respect gevoel, eveneens om de intelligentie van het volk uitgekomen in den bouw der groote en schoone steden. Ik heb onder de vlag van Noorwegen vertoefd, welke vlag de vertegenwoordiging is van dat stoere volk die onder andere dingen te bewonderen vallen dat zij den Zuidpool hebben ontdekt, hoewel het in herinnering zij gebleven dat het ontdekken van den Noordpool het lot is gebleven van de Amerikaansche natie. Eveneens betrad ik het land alwaar de Zweedsche kleuren wapperden, een ander groot volk, wonende in het verre Noorden, beschaafd en vooruitstrevend, maar die door den geest van misverstand en valsheid overreed zijn geworden om een aantal van de ouderlingen van Israël van uit hun midden te verbannen. Niettegenstaande dat hebben deze twee natiën evenals ook Engeland een groot aantal eerlijke zielen geschonken aan de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ook verkeerde ik onder het gebied van de Deutsche vlag, maar om dat te doen was ik genoodzaakt om in de gevangenis verblijf te houden en eindelijk moest ik er mij aan onderwerpen om verbannen te worden, en toch niettegenstaande dat alles kan ik niet anders dan Duitschland bewonderen voor de groote dingen die dat land heeft gedaan in betrekking tot de literatuur, in schoone kunsten alsmede in een groot aantal andere vredevolle dingen. Ik heb vertoefd onder de driekleur van Nederland, eene natie die vele op den voorgrond tredende karakters in 's werelds geschiedenis heeft voortgebracht. En in dit speciale geval getuig ik van Holland in alle eere, omreden zij ontving en herbergde de pelgrimvaders en het was van deze herbergzame kusten dat zij wegzeilden naar de nieuwe wereld. Menige verkozen en op prijs gestelde ziel is ook van dit land gegeven geworden aan de kerk van Christus. Ten laatste dan heb ik mijne woning gezocht onder de Amerikaansche vlag en heb mij gebogen en doe dat nog heden in bewondering terneder voor deze kleuren, omreden dat de Sterren en Strepen wapperen over „het land van de vrijen en het tehuis van de moedigen” alwaar de grootste natie van heel de aarde

woont, — groot omdat in de aderen van de Amerikanen stroomt het beste bloed van alle de andere groote natiën der wereld, en omdat het Amerikaansche volk eene vermenging is van alle andere rassen.

Amerika is de wieg der vrijheid Terwijl de oude wereld den Bijbel voortbracht, gaf de nieuwe wereld het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden. Gaf de oude wereld ons Jezus Christus, onzen Heere en Zaligmaker, welke op den Calvarieberg werd gekruisigd, de nieuwe wereld gaf ons Joseph Smith, de groote Profeet der negentiende eeuw, dewelke de sleutelen houdt van de volheid der tijden, en wiens eveneens onschuldig bloed vergoten werd om de getuigenis van Jezus. Beide, de oude en de nieuwe wereld gaven ons profeten en apostelen, hooge priesters, zeventigers, ouderlingen en priesters, leeraars en diakenen, dewelke allen bedienaars zijn en waren in de ordinanties van het Evangelie onder Goddelijke autoriteit.

Herinneren wij ons daarom hunner op dit oogenblik en bij deze heugelijke gebeurtenis.

---

#### VERPLAATST.

---

Ouderling J. Elmo Ostler van de Rotterdamsche conferentie naar de Amsterdamsche, en John W. Jones van de Amsterdamsche naar de Rotterdamsche.

---

#### GEROEPEN OM ZENDINGSWERK TE VERRICHTEN.

---

Anton Aldrichs, te Nijmegen woonachtig, en in het priesterschap den rang van priester bekleedende, is voor een tijdlang geroepen om in de Arnhemsche conferentie onderscheidene zendingswerkzaamheden te verrichten Deze roeping houdt verband met het feit dat broeder Aldrichs door bijzondere omstandigheden met behoud van salaris van de maatschappij waarvoor hij anders werkte tot Mei 1913 van alle diensten is vrijgesteld. Dezen tijd nu wist Br. A. niet beter te besteden dan beschikbaar te stellen in den dienst des Heeren. Een zeer loffelijk voorbeeld, dat overal waar mogelijk aller navolging verdient.

---

Wij ontvingen van eenen broeder die zijn naam liever niet bekend wil zien gemaakt het volgende opstelletje, met verzoek om een plaatsje in ons tijdschrift. Wij voldoen gaarne aan den wensch van gezegden broeder.

#### DANKBAARHEID.

'k Ben mijn Hemelschen Vader dankbaar voor de zekerheid dewelke ik bezit aangaande de oprichting van Zijn rijk hier op aarde, en in deze bedeeïng des tijds. Eveneens voor de zegening dat ik door gehoorzaamheid aan die wetten waarop het burgerschap van dat rijk wordt verleend, een Zijner onderdanen ben geworden. Van ééne zaak ben ik mij volkomen bewust, en dat is dat ik mijne dankbaarheid daaromtrent het beste door daden en niet door woorden kan uitdrukken, en door een leven te leiden wat in overeenstemming is met den wil van God.

Om dit te volbrengen. meen ik te moeten luisteren naar de stem des Geestes, en onvoorwaardelijk op te volgen wat deze stem tot mij zegt. En deze stem wijst er mij in het bijzonder gedurig op om Gods woord te onderzoeken, zooals dat woord is neergelegd in de standaardboeken Zijner Kerk, namelijk den Bijbel, het Boek van Mormon, Leer en Verbonden en de Paarl van Groote Waarde. Voorts moet ik mij niet tevreden stellen met eene bloote lezing van deze boeken, maar dien ik mij te benaarstigen om de ware en rechte meening daarvan te leeren verstaan. Eene der meest dierbare woorden vind ik opgeteekend in eene der profetiën in Leer en Verb. 39, alwaar een richtsnoer wordt gegeven voor eene leefwijze waardoor men het best in staat wordt gesteld om te beantwoorden aan onze bestemming, namelijk de ontwikkeling van onze lichamelijke en geestelijke vermogens. In dit hoofdstuk leert men onomwonden des Vaders wil te verstaan, men leert daar wat men heeft te doen om Hem welbehagelijk te leven, en eveneens wat het middel is om wijsheid te erlangen, welker wijsheid onmisbaar is voor de zaligheid.

Ik geef gaarne mijne getuigenis, dat ik gedurende 6 à 7 jaar mij heb onthouden van alle de dingen daar door God verboden om te gebruiken, als zijnde schadelijk voor de gezondheid enz., en derhalve belemmerd werken in ons streven naar vooruitgang. Wilt de Heer daar zeer duidelijk zegt, dat het Hem welbehagelijk zal zijn wanneer het vleesch alleen gebruikt wordt in den winter of in tijden van hongersnood, zoo heb ik reeds sedert geruimen tijd mij ook getracht aan dat gebod of voorschrift te houden, en kan ik getuigen dat de daaraan verbonden belofte aan mij persoonlijk rijkelijk is vervuld. David kan ik dus werkelijk nazeggen, „wie Gods geboden onderhoudt, vindt daarin grooten loon”.

EEN BROEDER.



# DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:  
ROSCOE W. EARDLEY.

Assistent:  
B. TIEMERSMA.

## GEDACHTEN OVER HET WOORD VAN WIJSHEID.

„Van daar zal niet meer wezen een zuigeling van weinige dagen, noch een oud man, die zijne dagen niet zal vervullen; want een jongeling zal sterven, honderd jaren oud zijnde, maar een zondaar, honderd jaren oud zijnde, zal vervloekt worden . . . want de dagen mijns volks zullen zijn als de dagen eens booms, en mijne uitverkorenen zullen het werk hunner handen verslijten”.

Deze woorden werden door Jesaja gebruikt om een toestand te omschrijven, die in de toekomst zoude bestaan. Dat zal een tijdperk van vreugde en geluk zijn, en wenschelijk om in te leven. Maar prachtig als deze woorden zijn, en heerlijk als de hoop is, die zij voorstellen, de voornaamste vraag daaraangaande is, hoe kan die toestand bereikt worden?

Het Mormonisme leert dat alle zegeningen worden geschonken door gehoorzaamheid aan de wetten Gods. De Heere is onveranderlijk, en zijne wetten falen nooit. Wij kunnen God niet bedriegen. Wij kunnen geen loon bekomen wat wij niet verdiend hebben, en indien dit van de mensch waar is, is het ook waar van het menschelijk geslacht. Het is niet te denken, daarom, dat deze heerlijke staat zal bereikt kunnen worden door alleen één stap vooruit te doen. Toch, heeft de Heere niet daar een begin aan gemaakt, door het Woord van Wijsheid aan den profeet Joseph Smith te openbaren? De belofte door den ouden profeet van Israël gemaakt, meer dan 700 jaren voor Christus, komt veel overeen met de belofte door den Heere in deze dagen gegeven. Hij zegt tegen dit geslacht: Zij „zullen gezondheid in hunnen navel, en merg in hunne beenderen ontvangen. En zullen bekomen wijsheid en eene uitgebreide kennis; ja ook verborgene schatten; en zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden; en ik de Heere geeft hun eene belofte, dat de engel der verwoesting hen zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan.” Maar hoe zullen deze zegeningen bekomen worden? De openbaring zegt ons dat deze beloften zijn voor diegenen die de woorden van de openbaring „zullen ter harte nemen en betrachten, alsook de geboden gehoorzamen.

In een kort artikel zoo als dit is het niet mogelijk om deze beloften geheel te ontwikkelen. Het moet voldoende zijn om te zeggen dat deze de woorden zijn van den Heere en niet van eenig mensch, en daarom moeten zij de zuivere waarheid bevatten. Zal het niet, inderdaad een heerlijke dag zijn wanneer de wereld deze zegeningen verkregen heeft? Denkt voor een oogenblik over de pijn en het ellende van honderden en duizenden op dit moment! Denkt aan de lichamelijke ellende welke doorstaan moet worden. Zijt gij gewillig om dit alles mede te helpen verlichten?

Ik herinner mij een verhaaltje van een zekere weduwnaar wier woning afbrandde. Hare burens kwamen allemaal om het afgebrande huisje te bekijken. „Het is jammer” zeide de een. „Ik vind het treurig”, voegde een tweede er bij. „Ik heb echt medelijden met je”, sprak een derde. „Ik heb oock medelijden”, zeide een vierde, maar ik heb medelijden voor f 25.00. Hier is het geld om u te helpen een ander huisje op te zetten.’ Welke van het viertal betreurde het meest, het verlies van de weduwe?

„Ja, zegt iemand,’ dat is mooi gezegd over een afgebrand huisje, maar wat heeft dat met de gezondheid der wereld te maken? Wanneer f 25.00 de gezondheid van mijnen buurman zoude herstellen, dan zou ik zeker dat geld aan hem geven. Maar wanneer iemand ziek wordt, moet hij zijn eigen lijden dragen”.

De ziekte van heden ligt gedeeltelijk aan de onbedachtzaamheid of onverschilligheid van gisteren. Het menschelijk geslacht bestaat uit verschillende wezens, en de daden van een iegelijk dezer zullen elk in een kleine mate invloed uitoefenen op het geslacht van morgen of het toekomstige ras. Wanneer wij rein en zuiver leven, zullen wij het lijden van onze nakomelingen min of meer verlichten, en hunne levens verlengen. Tegelijkertijd zullen wij zegeningen over onze eigen hoofden uitstorten. Misschien zullen wij den ouderdom van den eik niet bereiken, en gedurende den tijd die ons overblijft, zullen wij de slechte gevolgen van de onwetendheid en onwijsheid van het verleden niet ten volle overwinnen, maar dat wij rijkelijk gezegend zullen worden is zeker en gewis. Stipt navolgen van het Woord van Wijsheid zal iemands vermogens verhelderen, zijne zintuigen verscherpen, en lichamelijke kracht en gezondheid vermeerderen.

In de groote universiteiten der Vereenigde Staten is het gebruikelijk ieder jaar atletiekwedstrijden te houden. Niet alleen dingen de studenten van iedere universiteit met elkander mede, maar wedstrijden vinden plaats tusschen de verschillende universiteiten. Een van de voornaamste takken van sport is die van „Rugby” voetbal. Om een mededinger daarvan te worden moet

een student een zekeren graad in zijne lessen bereiken. Dr. Pack, een hoogleeraar in de Universiteit van Utah heeft de graden van de mededingers van vier groote universiteiten onderzocht. Hij ontdekte dat in alle vier de scholen die persoon, die de grootste lichamelijke sterkte bezat iemand was die geen gebruik van tabak of sterke dranken maakte. Ter gelijktijd vernam hij dat de studenten die den hoogsten graad bereikten in hunne lessen, ook aan deze dingen niet waren verslaafd. Integendeel leerde hij dat de zwakste van de mededingers en laagste van graad in alle vier de universiteiten, gebruikers van tabak waren. Is dit niet een treffend voorbeeld van de zegeningen welke aan het onderhouden van dit gedeelte van het Woord van Wijsheid verbonden zijn.

In de ver van hier verwijderde staat Californië, woont een zekere Luther Burbank. In de geheele wereld is hij in zekere kringen bekend. Hij is botanicus, maar op een zeer hooge en eigenaardige wijze. Hij heeft nieuwe soorten van planten aangekweekt. Onder anderen heeft hij de „spineless cactus” \*) volmaakt gemaakt. Deze plant groeide op de woeste en dorre plaatsen der aarde, en was volkomen waardeloos. Maar nu verschaft dezelve voedsel aan de dieren en aan de menschen.

In 1896-97, kwamen ruim 21 millioen zielen om in Indië door de hongersnood. Men denkt dat in het vervolg door het werk van Luther Burbank, de armen van Zuidelijk Azië veel geholpen zullen kunnen worden. In de woeste plaatsen kunnen zij die „spineless cactus” planten, en zoodoende voedsel verkrijgen. De aard van het werk van Luther Burbank is zóó fijn dat hijs slechts personen kan gebruiken die volkomen gezond zijn, en door ervaring heeft hij geleerd dat het drinken van thee of koffie op het zenuwgestel zóódanig werkt dat het de gebruikers ervan ongeschikt maakt voor het fijnste gedeelte van zijn werk. Wederom een treffend bewijs van de wijsheid van het „Woord van Wijsheid”.

In verband met dit onderwerp zoude het niet uit het oog moeten worden verloren dat de letter doodt, maar de geest levend maakt. De Heiligen der laatste Dagen zouden beproeven deze openbaring als een geheel te begrijpen, en men verstaat het niet als men denkt dat het alleen op thee of koffie wijst.

Wij kunnen deze wet ook overtreden, door voedsel of drank dat over 't geheel genomen goed is, overmatig te gebruiken, en wij zullen meer schade daardoor lijden dan door een kopje koffie of thee te drinken. Het onthouden van deze dingen dienen wij waar te nemen, maar de grooterer dingen zouden wij ook onderhouden.

\*, Cactus waaraan de giftdeelen ontnomen zijn.

Wij kunnen dit ophelderen door een praktisch voorbeeld aan te halen. Het Hollandsch volk staat 't overal bekend om hunne gastvrijheid. Wij allen zijn bekend met de gewoonten van dit land. Het is een schoone en mooie gewoonte om onze vrienden iets te presenteeren wanneer zij ons een bezoek brengen. Hieruit blijkt de geest van vriendelijkheid en gastvrijheid, maar onder onze zendelingen is het ook eene gewoonte om vële bezoeken op één dag af te leggen, en wanneer iedereen hun vraagt een kopje chocolade te willen drinken, en dan een tweede erbij schenkt omdat zij „op een been niet kunnen loopen” spreekt het vanzelf, dat op één dag soms, zij meer drinken zullen dan goed voor hen is. De zendelingen hebben de broeders en zusters allen lief, en zij willen geen aanstoot geven, maar ik heb menigmaal gedacht dat in het volbrengen van hunne plichten jegens de gewoonten van het land, zij de gezondheids-wetten overtreden.

Onder de leden van de Kerk is het altijd goed om indachtig te zijn aan de toestanden waaronder deze dienstknechten Gods verkeerden, en wanneer zij een wenk geven dat zij liever niets willen gebruiken, is het gewoonlijk beter om ze er niet toe te dringen. Zij zullen den wil voor de daad ontvangen, en toch hunne zegeningen achter laten.

De Heere is vol liefde en genade. Hij heeft u lief, en Hij wil u zegenen, en daarom heeft Hij u met Zijne wegen en Zijne wetten bekend gemaakt. Laat ons Zijne groote zegeningen waardig zijn, en niet alleen steeds indachtig aan Zijne beloften, maar ook aan den weg waardoor deze beloften verkregen kunnen worden. Verder, laat ons steeds tot Hem bidden om kracht om dien weg te kunnen bewandelen.

ROSCOE W. EARDLEY.

---

„OMMEKEER”,  
door E. W. ÖECSOR.

---

*Vervolg van bladz. 207.*

#### HOOFDSTUK IX.

Na het debat had Preston John heel hartelijk gegroet en was toen met zijn broeder gegaan. Ze hadden elkander in jaren niet gezien, en aan beide zijden viel er veel te vertellen. Tot laat in den nacht hadden ze samen opgezeten en met elkander gepraat over de moeilijkheden die Harvey had ondervonden om de wilde en woeste woestijn te ontginnen en dezelve van het heidekruid te zuiveren, alsmede om de slangen naar de heuvelen te verdrijven en het aanleggen van kanalen voor irrigatie, afgezien nog

van het moeitevolle om een eersten oogst te verkrijgen. Harvey had moeten gaan en was gegaan door alle de moeiten en het verdriet weggelegd voor iedere pionier, maar in alle zijne moeilijkheden was hij trouw terzijde gestaan voor eene der liefste kleine vrouwen die ooit had geleefd. Onverdroten en blijmoedig was zij steeds aan zijne zijde geweest.

Den volgenden morgen had Preston zijne ondervindingen verteld die hij op zijne beurt op het college had opgedaan. Ook hij had als 't ware het wilde moeten overmeesteren maar langs andere wegen als zijnen broeder. Ook hij gloeide van moed en opgewektheid. Werelden kon hij bevechten; het nuchtere ontwaken was nog niet gekomen.

Hunne conversatie werd onderbroken door een tik op de deur. Op Harvey's hartelijk uitgesproken „binnen” werd de deur geopend, en trad John in. Hij zag bleek en vermoeid, en zijne oogen waren rood en zagen er uit als had hij niet geslapen. Hij nam bezit van den stoel hem door Harvey aangeboden, en zeide: „Vriend Malin, gisteravond had ik een ruw ontwaken. Uwe woorden zijn mij diep in het hart gedrongen, en ik kan het niet helpen maar zij hebben mij doordrongen en den indruk gegeven dat ze waar zijn. En het schijnt mij als hoor ik ze wederom in mijne ooren, de zachte maar tevens ook machtige stem en woorden van mijn ouden dierbaren vader, namelijk „mijn jongen, sta altijd pal voor Christus en voor de waarheid.” Gedurende den nacht hebben mijne oogen zich niet in eenigen slaap geloken, en mijn verstand doolt en dwaalt rond van af het allereerste daglicht tot heden aan toe. Opgebracht in het Christendom, in een Christelijk tehuis, hebbende een goeden vader, een edele moeder, opgeleid voor het predikambt, en wel met een zuiver oogmerk, is het dan nog mogelijk dat ik verkeerd kan zijn?”

„Mijn waarde vriend,” sprak Harvey, „wees kalm en rustig in uw gevoelen. God werkt en beweegt zich op wonderbare wijze om eveneens zijne wonderen te bewerkstelligen. Hij is vervuld met liefde, neen, Hij is liefde, en wie weet is deze ondervinding niet juist den weg om u te brengen tot grootere hoogte en tot edeler waarheid. Laat ons doen zooals het Heilig woord ons zegt, namelijk weerleggen te zamen, en dan in liefde.

De twee mannen spraken zooals vrienden zouden doen. Op kalme maar ernstige wijze en langs breede en nobele opvattingen bespraken ze samen het Evangelie van Christus. Zij spraken van geloof in Hem en wat dat beteekent. Zij beschouwden het als eene macht welke tot handelen en het volbrengen van daden voert. Bekeering van zonden volgt op natuurlijke wijze het ernstige geloof, en daarna de noodzakelijkheid om eene vergiffenis

van zonden te erlangen waarover men alsdan inderdaad een waar berouw zal gevoelen. De weg des Heeren, — den doop, — werd eveneens besproken. Het schoone van het symbool en het verkregen effect was voor een tijdlang het onderwerp, en daarna kwam ter sprake den Heiligen Geest, welke diende ontvangen te worden, dien Geest die in alle waarheid zoude leiden, en dewelke gegeven was om te troosten en te ondersteunen. Als dat Gods weg was, dan kon daar ook geen andere weg zijn, want predikte niet den Bijbel ten allerduidelijkste dat er slechts één Heer is, één geloof en één doop?

„Maar,” zoo vervolgde Harvey, — „het is niet alleen noodzakelijk dat iemand gedoopt wordt nadat hij het geloof heeft ontvangen, en de vruchten van bekeering heeft voortgebracht, maar ook dient hij gedoopt te worden op de rechte wijze, — de wijze van Christus, — en door iemand die daartoe de bevoegdheid bezit.”

„Ik stem toe,” — antwoordde John, dat uwe wijze van doopen correct is. Als een bijbelstudent en als iemand die natuurlijk bekend is met de wijze waarop het doopen plaats vond en bediend werd in de eerste eeuwen van het bestaan van het Christelijk geloof, erken ik dat er alstoen slechts ééne wijze bekend was, en wel de onderdompeling van het geheele lichaam. Ook erken ik dat er in die dagen in het geheel geen kinderdoop bekend was. Dat is slechts van later tijd. Maar tot heden heb ik niet op prijs gesteld om dat beginsel te erkennen en te gehoorzamen zooals de Meester het heeft onderwezen en geleerd. Thans echter zie ik het licht. Sprekende echter over hen die dezen doop mogen bedienen, schijnt het mij dat ieder van rechtswege aangestelde predikant daartoe de bevoegdheid bezit”.

„Wie zijn van rechtswege aangestelde predikanten en dienaren des woords?” „Wel, iedereen die daarvoor heeft gestudeerd, en daarna zijne aanstelling heeft ontvangen, en dan door zijne kerk eene plaats is gegeven.”

„Het is niet mijn voornemen om eene opleiding als niet noodzakelijk of verkeerd te beschouwen,” — zeide Harvey, maar eene wetenschappelijke opleiding geeft iemand geene bevoegdheid om te handelen in den naam des Heeren, en evenmin maakt het zoo iemand tot zijnen dienstknecht. Ook hierin heeft God een weg zelf gekozen, namelijk een man moet geroepen zijn door openbaring en door het opleggen der handen.”

„Maar zegt de Bijbel dan niet,” „Ga uit in heel de wereld en predikt het Evangelie aan alle creaturen?” — vroeg John.

„Ja, dit zijn de woorden zooals wij ze vinden in Markus 16, maar tot wien waren deze woorden gesproken? Tot hen, die

Christus reeds had geroepen en aangesteld, namelijk Zijne apostelen. Deze autoriteit aan hen gegeven kan niet door anderen als de hunne worden beschouwd. Op elk gebied des levens, afgedacht van de godsdienst, zal een gezond oordeel of verstand ons deze dingen zeggen. Laat ons den Bijbel op dat punt een weinig dieper beschouwen.

In Hebr. 5 : 4 hebben wij een heel duidelijke uitspraak wie deze autoriteit zich als de hunne moge toerekenen. We lezen daar, „Niemand neemt zichzelf en die eer aan dan die van God geroepen is, gelijkerwijs Aäron”.

Slaan wij nu de geschriften op van de oude profeten, dan worden wij gewaar op welke wijze Aäron geroepen was. Exod. 28 : 1 geeft ons de geschiedenis van zijne roeping. „Neemt tot u, Aäron uwen broeder enz.” De Heere openbaarde daar aan Mozes, — Zijnen dienstknecht, — dat Aäron geroepen was tot het ambt der bediening. De ware manier derhalve is openbaring. Was ook niet de Zalignaker zelve van God geroepen? Hij zeide, (Joh. 7 : 16) „Mijne leering is de Mijne niet, maar desgenen die Mij gezonden heeft”. Eveneens Paulus stemt deze gedachte toe in Hebr. 5 : 8—10.

De Schriften zijn vol van plaatsen waar gezien kan worden dat God de bediening van onbevoegde ambtenaren niet erkende en aannam, en in sommige gevallen volgde op dergelijke handeling zelfs eeuwige verdoemenis of eeuwige straf althans. Leest bijvoorbeeld de geschiedenis neergeschreven in Hand. 10 : 13—16, waar zelfs de booze geesten weigerden om onbevoegde dienstknechten te gehoorzamen, zeggende: „Jezus ken ik en Paulus weet ik, maar gij, wie wijt gij?” Iedereen moet geroepen worden door God bij openbaring en het opleggen der handen, zullen zijne daden door Hem, — den Heere, — worden erkend.

„Wederom is uw standpunt overtuigend”, stemde John toe, „maar hoe kan ik zekerheid aangaande deze dingen erlangen. Mijn eigen geloof op te geven en Joseph Smith aan te nemen als een profeet is een groote opoffering. Het beteekent voor mij het opgeven van mijne toekomst, het tegemoet gaan daarentegen van eene volkomen onzekerheid zooverre als het maatschappelijk bestaan aangaat, het verzaken van vrienden en het breken van aloude banden allicht, en — ik durf er niet aandenken, — maar wat zouden ze thuis daar wel van zeggen?”

„Mijn waarde vriend, maak dat een zaak van gebed voor den Heere. Ga tot Hem in nederigheid, legt uw heele ziel voor Hem open en vraagt om licht, en dan, breng uw leven in overeenstemming met het licht dat Hij u zal geven. Hij heeft ons vele wonderbare beloften gemaakt. Onder anderen heeft Hij gezegd dat hij die niet gewillig is om vaders, moeders, land en goederen

voor Hem op te geven is niet waardig voor Hem, en eveneens belooft Hij daarentegen aan hen die deze dingen voor Hem willen opofferen, een honderdvoud weer terug. Hij heeft gezegd, dat de leering welke Hij predikt niet de Zijne is, maar desgenen die Hem gezondend heeft, en zoo iemand den wil daarvan wil doen van deze leering zal weten dat zij de waarheid is. Mijn lieve vriend, waarom Hem niet te vertrouwen?"

Harvey vertelde aan den jongen predikant sommige van zijn eigen zendingservaringen en toonde hem aan, dat hoe door onderzoek en gedachte en gebed tot God, alsmede de overtuigende macht van den Heiligen Geest, vele mannen en vrouwen ingelijfd waren geworden in de kudde. Hij legde in het bijzonder den nadruk er op dat hij niet in staat was om geloof bij iemand te voorschijn te roepen. Hij kon enkel den weg aanwijzen, de waarheid aanprijzen, hij kon, om een beeld te gebruiken, enkel slechts planten en natmaken, maar Gods Geest moest overtuigen, en Hij alleen kon den wasdom geven. Deze geest nu komt als een resultaat van nederigheid, ernst, geloof en gebed.

John had naar alles ernstig en met aandacht geluisterd. Toen hij opstond om henen te gaan betuigde hij zijnen dank met woorden van waardeering. Hij gaf beiden, zoowel Harvey als Preston een hand tot afscheid, ging naar de deur, keerde nogmaals op zijne schreden terug voor een oogenblik, maar daarna verwijderde hij zich voor goed en sloot de deur achter zich.

*(Wordt vervolgd).*

Meester over zichzelf te blijven is een uitstekend middel om meester te blijven over anderen.

Een leugen heeft weinig tijd noodig om de wereld door te trekken; de waarheid behoeft daarvoor vaak eeuwen.

---

## INHOUD.

De opstanding en het eeuwig huwelijk. . . . . Blz. 241 Afscheidsgroet . . . . . " 245 Verkort verslag van de predikatie gehouden door Apostel Rudger Clawson in de Pelgrimskerk te Delfshaven in den morgen van 4 Juli 1.1. . . . . " 246	Verplaatst . . . . . Blz. 247 Geroepen om Zendingswerk te verrichten . . . . . " 247 Dankbaarheid . . . . . " 248 Gedachten over het Woord van Wijsheid . . . . . " 249 „Ommekeer” (vervolg van blz. 207) " 252
--	---

---

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B.  
 Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der  
 Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,  
 Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.